Viborg d 2/9 1896

Min egen elskede Marinus!

Min kjære Ven jeg ønsker dig hjertelig til Lykke paa din Fødselsdag, havde jeg blot været noget nærmere hos dig hvis skulde jeg nok kommet hen til dig min dyrebare Ven ja saa kan du tro at du skulde have faaet mange søde Kys af mig til Fødselsdagsgave men det er jo ikke til at tænke paa, men saa vil jeg sende dig en lille Present som jeg haaber at du ikke vil forsmaa, hvis du ikke synes derom vil du saa ikke sende denne tilbage for saa kan den blive byttet og du kan faa en anden for den, for jeg har jo ikke saa stor en Forstand paa saadan noget dette kjender du jo bedre min søde Ven, jeg lovede jo at sy en Bluse til dig men det kan jeg ikke saa gjort saa gjærne som jeg vilde for nu har vi faaet en Kaptajn til du kjender vel Kaptajn Hoff han skal være hos os til November men saa skal jeg jo Gudskelov og saa rejse, for jeg blive træt

af at være her kun bliver en Tid mere uvirkelig
end en anden, forøvrigt er jeg aldrig en Dag ilende
men naar jeg blot kan blive vel at være rask saa gaar
dette jo nok, ja min egen elskede Marinus havde jeg
dig blot herovre saa kunde du jo somme Tider komme
ned og underholde mig om Aftenen, jeg skal hilse
dig fra Katrine og hendes Forlovede Jørgen Brøddkusk
nu har de ogsaa faaet Ring paa og Kusine Maren
og hendes bedste Kneegt de har ligeveda, saa du kan tro
at Guldsmeden faar mange Penge i disse Dage.
Lad mig nu endelig snart høre fra dig kjære Marinus
for jeg længes saa grueligt efter dig, min egen søde
Ven, har du været hjemme siden du sidst skrev til
mig lad mig vide hvor mange Skjænd du saa har faaet
kan du hilse dine Forældre og Søskend fra mig jeg
vilde godt skrive til dem men jeg veed næsten ikke
hvad jeg bør skrive for jeg er bange for at de ere
vrede paa mig fordi at du rejse herop til Aalborg
men Gudskelov at du komme for ellers vilde
jeg ikke blive længere i Aalborg, hvordan har din
Broder Jacob det er han endnu lige glad
hils ham saa mange Gange, ja min egen Ven du
kan tro at jeg mindes dig idag Aar i disse Dage,
kan du huske Vinthers Kurvesel den har og,

saa i Aar været her dem kan du tro der mindede
mig om vore første Møder ak ja disse Dage ere
jo forlængst til Ende men vor Kjærlighed blomstre
Gud ske Lov endnu og Gud hjælpe til at vi aldrig
skal glemme hinanden mine hjertelige Marinus
for jeg synes ikke at kunde overleve dette ja min
Marinus hvor jeg dog elsker dig der er noget i
mit Bryst som krymper sig helt sammen
naar jeg tænke, om han nu skulde komme til
at elske en anden frem for dig aa Gud hvad er
Livet saa for mig ingen Ting uden en dødt Klump
ja jeg forstaaer næsten ikke mig selv naar jeg faar
saadanne Tanker, men dette er jo Synd at tænke dette
om dig for jeg tror jo nok at du er mig god og vil
elske mig alle Dage, men jeg kunde se at der var
og saa andre som godt kunde lide dig og dette var
Lærerinden, men det var jo og saa noget helt andet
at [illegible] en ung Pige en saadan en fattig en som
mig men jeg tror ikke at du vil glemme mig
fordi at jeg og saa er fattig nej kjære Marinus dette
forbyder Gud, jeg vil ikke skrive mere saadan noget
for dette kan jeg ikke taale det gjør saa ondt at
tænke, nej kjære Marinus blive mig tro ind til det
sidste ellers bliver jeg aldrig glad mere her i Livet
for jeg ønske dig alt godt her paa Jord. alt hvad
som Verden dig vil skjænke nej jeg glemme

dig aldrig i hvor du end gaar i Verden saa vel
det Minde dog lænke dig til mig for jeg elsker dig dette
vedd Gud han som seer og kjender dette, Lev nu lykkelig
og glad i dit nye Aar og Gud vor Fader skjenke
dig et godt Helbred og give dig os saa om Velsig-
nelse saa at du kan vandre frejdig igjennem Livet
Jeg ønsker dig ogsaa alt godt for

Hvor du end i Verden vanker
Hvor du færdes fjern og nær
Bær dit Navn i mine Tanker
Dig som ene jeg har kjær
Havde det mig smart forunder
I et Hjem med dig at bo
Da skal fælles Lykke grunde
Lykken boer jo bedst hos to
Gid saa lette Englevinger
Aaret maa dig Lykke bringe

Gud nat og sov vel fra din allerbedste ven og tro og hengivne Pige Hilda Thorshavn

Dette ønskes af din egen Pige

Lev vel min kjære elskede og dyrebare Marinus, gid Tiden kunde løbe bort i en Hast saa at vi kunde naa Nytaar saa snart vi jo hinanden at se igjen jeg længes grueligt efter denne Dag forsaa vidt jeg jo kan komme ihu skal vi mødes igjen